

af Valutaudvalget, erindrer dog for ikke saa lang Tid siden en Udtalelse af en Mand, der sidder midt i vort Erhvervsliv, en Udtalelse saalydende: Jeg forstaar vel, at mange i Erhvervslivet var betænkelige overfor det Forsøg, man den Gang tænkte paa at gøre, men hvilken Lykke for Danmark havde det ikke været, om man havde gennemført det den Gang! Ja, for hvis det var lykkedes den Gang at standse Aarsagen til Kronefaldet, saaledes at Kronen igen i Løbet af kort Tid havde hævet sig, vilde der overhovedet slet ingen Vanskeligheder have været i selve Valutakrisens Forløb; thi det er ikke den kortvarige Bevægelse, der bringer Vanskeligheder, det er den lange Syge, som er den svære Plage for et Land.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Det ærede Medlem Hr. Rode ved særdeles vel, at selv om det var lykkedes ham at faa tilvejebragt en Valutaordning i Forsommeren 1920 — før vilde det jo ikke kunne være blevet —, saa vilde dette for Kronens Stilling i 1920 ikke have faaet nogen som helst Betydning, i hvert Fald ikke nogen væsentlig. Thi Aarsagen til Misæren i 1919 maa, det er det ærede Medlem Hr. Rode meget vel bekendt, søges paa et helt andet Sted, nemlig i Misforholdet mellem Varemassen her i Landet og den Seddelmasse, man var naaet op til. Det er Inflationen, som den radikale Regering havde sin væsentlige Del af Ansvaret for, og som i 1919 tager saa voldsom Fart, der er Aarsagen til det Kronefald, som den Gang skete; og selv om vi havde faaet Foranstaltninger, i Foraaret eller Forsommeren 1920, af den Art, som det ærede Medlem Hr. Rode her peger paa, vilde det ikke have paavirket det, som var Roden til Ondet, selve Seddelmassen, fordi der var Brug for en saa overordentlig stor Masse til netop at betale den Import, som havde fundet Sted i 1919, eller som skulde finde Sted i 1920 i Henhold til Bestillinger foretaget i 1919. Der skal det ærede Medlem Hr. Rode søge Aarsagen, og det er jo saa heldigt, at det ærede Medlem her, saaledes som han jo ved mange andre Lejligheder ynder det, kan søge tilbage til den glørværdige Periode, da han selv sad for Styret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Kragh fremsætter nu den Paastand, at det var en Forøgelse af Seddelmassen i 1919, som var den egentlige Aarsag til Vanskelighederne. Hvis der nu i 1919 skete en Forøgelse af Seddelmassen — og det vil vi jo kunne se ved at efterse Tallene —, saa vilde den jo være en Følge af, at Importen var tiltaget for voldsomt, og saa vilde det ogsaa begrunde netop Indskriden mod denne Import, thi derved vilde en Mulighed for en Formindskelse af Seddelmassen ogsaa foreligge. Men alle Erfaringer fra samtlige de Lande, hvormed vi kan sidestilles, nemlig Sverige, Holland og Svejts, viser, at da den radikale Regering traadte tilbage, var Seddelmassen i Danmark set i Forhold til, hvad den havde været før Krigen, ikke forøget en Smule mere her end i samtlige de tre nævnte Lande. Disse Lande har kunnet genrejse deres Valuta, fordi der ikke har været ført en Politik paa Basis af de Vildfarelser, som den højtærede tidligere Landbrugsminister paatvang vort økonomiske Liv ved sin ganske kraftfulde Personlighed, og som Venstre klamrede sig til længe efter, at enhver kunde se, at de var falske til Bunds.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Mødet hævet Kl. 11¹⁵.